

מכתב גלי לונשיין בוש מאת 13 אסירי ציון לשעבר: לפני שהנור ייכבה, שחרור את יהונתן פולארד!

בס"ד
14 במאי, 2008

כבוד הנשיאות,

פונה אליך קבוצת אנשיים, שהיו אסירים המצחון (אסירים ציון) כבריה"מ. הערכיהם של הזדהות עם עמננו וארצנו, עם הצדק, החירות והلحומת באנטיישמיות גלויה וסמויה תבעו מאיתנו שנות חיינו במאסר הסובייטי. אמנם איש מאיתנו לא התקרב לתקופת המאסר של כמחצית היובל, כפי שזה קורה ליוונתן פולארד בארץ.

אם חוי"ש פולארד ימות בכלא, תשארנה שאלות קשות, שעלולות לפגוע במצוננה ובכבודה של אמריקה. פולארד פועל בתחום, שאימפריית הרשע הסובייטית של אכזריות, ריגול וחתרנות עולמיים הייתה בשיאה. וכל בר דעת שואל את עצמו: האם נשאר עוד בכלא אמריקאי מישחו מסוכנאה של המעצמה האימאנית והעינית? כולנו יודעים, שלא. האם מישחו שפועל באותה התקופה בארה"ב מטעם סוכנות ביוון זרה כלשהי, נבעש באותה החומרה כמו פולארד? כולנו יודעים, שלא. لكن מתעוררת השאלה על סיבת האכילה הזוועת לפני פולארד, שחשף, בעצם, סודות אפלים של עירק, ולא של ארה"ב, כדי להציג מדינה ידידותית לאmerica. אז מדוע שונים אותו יותר מכל אויב אמיתי? מדוע כה מתחזרים לו? על מה ולמה העול המשועז זהה? האם מוצאו של פולארד גורמת לכך או שמא נאמנותו לעמו ולארצו עמו? האם באמת שוים הכל בפני חוקי ארה"ב, או שמא יש שווים פחות, הרבה פחות?

בידך, כבוד הנשיא, לתקן את העול, כל עוד דולקים שני הנרות: נר חייו של פולארד ונר כהונתך המסתורית. יש לך זכות לחונן את פולארד ולהיכנס להיסטוריה כמוני כתר שחרור על מצפון הארץ. זה יהיה גם מעשה חסד אנושי ממדרגה ראשונה, הרואה לנשיאות המעצמה, אשר מתימרת להתמודד עם הרשע העולמי. אנו קוראים לך לענות בחיוב לצו המצחון הזה.

כברכה,

אפרים חולמיאנסקי
דוד מעיין
ברור שילקרוט
אהרן שפירברג

לאזר ליברסקי
אריה וודקה
סילבה זלמןסון
אנטולי אלטמן
קيم פרידמן

אידה נודל
ראולד זליצ'יונוק
לסאל קמינסקי
יוסף מנדלביץ'